

Aleksis K – viikonvaihte

Sosiaalisia ahtaajia

Nykytekniikka avaa melkein päivittäin uusia mahdollisuuksia maailman asioiden hoitamiseen. Yksi tuoreimmista keksinnöistä on facebook-ahtaaja. Se on aika lailla modernimpi ilmiö kuin takavuosien teknologiapainotteiset tittelit, kuten puhelintyttö, kännykkäisiä tai tietokonenörtti.

Facebook-ahtaajia on hyvällä menestyksellä etsitty ja löydetty naamakirjan kautta ahtaajien lakon takia ja aikana. Järjestelmä osoittautui näppäräksi ja nopeaksi. Ahtaajiksi halukkaat vain ilmoittivat nimensä facebookiin. Entistä kokemus ei ole tarpeen, eikä edes ole pakko tietää, mitä eroa on ahtaajalla ja väljäajällä – kaikki kyllä kerrotaan tunnin tai päivän pikakurssilla, jolla opitaan myös satamanosturien kuljettamisesta ja muuta sellaisesta. Ja eikun töihin!

Sosiaalisen median hyötykäyttö on niin hieno keksintö, ettei sitä kannata pysäyttää pelkästään ahtaajiin. Maassamme on vaillinkia monessa muussakin ammattikunnassa, milloin lakkoilun, milloin jonkin muun syyn takia. Esimerkiksi lääkäreistä on varsinkin syrjäseuduilla alituinen pula, ja moni kunta on nykyisin pelkästään television maalaislääkäri Kiminkisen varassa. Pula vain pahenee, kun viime aikoina on ryhdytty niuhottamaan valelääkäreistä. Jonkin sairaanhoitopiirin tai kuntainliiton olisi korkea aika ruveta värväämään verkossa tohtoreita talkootöihin. Sen ei luulisi olevan ylivoimaista, koska jo ennestään roskapostina tulee monelle päivittäin kymmeniä tarjouksia, joista voi tilata sekä tohtorin paperit että säkillisen Viagraa muutaman päivän toimitusajalla. Tuollaisilla eväillä twitter-tohtori pärjäisi pienessä pitäjässä pitkään.

Totta kai sosiaalinen media on myös vastapuolen käytettävissä, sillä sehän on nykyisin demokratian suoranainen jatke, aivan samaan tapaan kuin sota on politiikan jatke. Ahtaajalakon tapauksessa tulevat mieleen lähinnä niin sanotut viharyhmät, joita on jo ennestään perustettu melkein kaikkiin ajateltavissa oleviin tarpeisiin – ehkä jo myös facebook-ahtaajia vastaan. Viharyhmät ovat vaivattomampi tapa ilmaista mielipide kuin nyrkkitappelut ja autolla ajaminen päälle Kotkan satamassa. Viharyhmäläinen voi istua kaikessa rauhassa lämpimissä sisätiloissa ja näpytellä tietokoneelle pienissä punaviineissään ja nimettömänä, että ”s*tanan rikkuri ja v**un homo, sinut tapetaan aamuyöllä”. Siistiä ja sivistynyttä, vai mitä? Kyllä siinä alkavat facebook-ahtaajan housut tutista.

Ajan mittaan voidaan varmaankin koko elinkeinoelämä, tai ainakin ikävimmät ulkotyöt, siirtää internetiin virtuaaliseksi tietokonepeliksi. Kukin osapuoli valitsee oman tietokonehahmonsaa, avatarin, ja sitten käydään toinen toisensa kimppuun pelkillä ohjainsauvoilla. Virtuaaliset laivat ohjataan virtuaalisiin satamiin ja täytetään virtuaaliselluloosalla, jos satutaan olemaan sillä tuulella. Ja kaiken keskellä häärää moderaattorina valtakunnansovittelija, joka vahtii, ettei homma pääse yhtä hulluksi kuin reaali maailmassa.

Artikkelin lähde Kaleva